

vonnis

RECHTBANK AMSTERDAM

Afdeling privaatrecht

zaaknummer / rolnummer: C/13/687054 / HA ZA 20-741

Vonnis in incident van 13 januari 2021

in de zaak van

1. de rechtspersoon naar buitenlands recht
COAST CYCLES PTE LTD,
gevestigd te Singapore, Singapore,
2. de besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid
COAST CYCLES EUROPE B.V.,
gevestigd te Rotterdam,
eiseressen in de hoofdzaak,
verweersters in het incident,
advocaat mr. M.E. Verwoert te Amsterdam,

tegen

de besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid
PHATFOUR B.V.,
gevestigd te Amsterdam,
gedaagde in de hoofdzaak,
eiseres in het incident,
advocaat mr. S.M. Wertwijn te Amsterdam.

Partijen zullen hierna CCS, CCE en Phatfour worden genoemd.

1. De procedure

- 1.1. Het verloop van de procedure blijkt uit:
 - de dagvaarding van 7 juli 2020, met producties,
 - de incidentele conclusie tot zekerheidstelling alsmede conclusie van antwoord, met producties,
 - de conclusie van antwoord in incident houdende zekerheidstelling,
 - de akte houdende wijziging van eis in het incident, alsmede aanvulling conclusie van antwoord in de hoofdzaak
 - de antwoordakte op eiswijziging (in het incident, rb).
- 1.2. Ten slotte is vonnis bepaald in het incident.

2. Het geschil in het incident

2.1. Het verzoek van Coast Cycles c.s. om de eiswijziging in het incident buiten beschouwing te laten wordt in de gegeven omstandigheden afgewezen. Een eiswijziging is op grond van artikel 130 lid 1 Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering (Rv) worden ingesteld tot het moment dat eindvonnis is geweest. Hoewel dit begrensd wordt door de goede procesorde, waarbij mede relevant is het landelijk procesreglement voor civiele dagvaardingszaken bij rechtbanken, gaat het in dit geval om de verbetering van een (evidente) verschrijving, namelijk dat in de eis Phatfour werd vermeld, terwijl CCS werd bedoeld. Coast Cycles c.s. is in de gelegenheid gesteld te reageren op de door Phatfour ingestelde eiswijziging in het incident zodat haar belangen niet zijn geschaad.

2.2. Phatfour vordert na eiswijziging in het incident – voor zover van belang – dat CCS wordt bevolen zekerheid te stellen voor de proceskosten tot betaling waarvan CCS veroordeeld zou kunnen worden ten bedrage van (in elk geval) € 20.000,00, dan wel een in goede justitie te bepalen bedrag, primair door het (doen) stellen van een bankgarantie door een bank die in Nederland haar bedrijf uitoefent met als begunstigde Phatfour, subsidiair door storting op de derdengeldrekening van het kantoor van de advocaat van Phatfour, en Phatfour in de gelegenheid stellen dat bedrag te verhogen indien het verloop van de procedure daartoe aanleiding mocht geven, met veroordeling van CCS in de (na)kosten van het incident op grond van primair artikel 1019h Rv of subsidiair het liquidatietarief.

2.3. Phatfour heeft gesteld dat CCS een in Singapore gevestigde vennootschap is, en dat CCE pas in december 2019 is opgericht en nog geen jaarrekening heeft gepubliceerd. Er is dus aan de zijde van Phatfour dan ook onzekerheid of zij een eventuele kostenveroordeling van CCS kan verhalen in Nederland. In dat geval biedt artikel 224 lid 1 Rv de mogelijkheid om een procespartij te bevelen zekerheid te stellen voor een eventuele kostenveroordeling.

2.4. CCS en CCE hebben daartegen aangevoerd dat een onverhoopte kostenveroordeling van (een van) hen, hoofdelijk zal worden uitgesproken, dan wel dat CCE kan worden aangesproken voor die veroordeling. CCE is gevestigd te Rotterdam en is bovendien het lokale hoofdkantoor voor de handel van CCS in Europa van de door haar ontworpen fietsen.

2.5. Op de stellingen van partijen wordt hierna, voor zover van belang, nader ingegaan.

3. De beoordeling in het incident

3.1. De vorderingen van CCS en CCE in de hoofdzaak betreffen de door hen gestelde auteursrechten van CCS op bepaalde fietsen die in geheel Europa worden verkocht. CCE is het Europese hoofdkantoor, aldus CCS en CCE.

3.2. Op grond van artikel 224 lid 1 Rv dient degene die, zonder woonplaats of gewone verblijfplaats in Nederland, bij een Nederlandse rechter een vordering instelt op vordering van de wederpartij zekerheid te stellen voor de proceskosten tot betaling waarvan zij in die procedure veroordeeld zou kunnen worden, tenzij één van de in artikel 224 lid 2 Rv genoemde uitzonderingen van toepassing is. De strekking van de regeling is te voorkomen

dat de gedaagde een eventuele proceskostenveroordeling van de eisende partij niet zal kunnen executeren.

3.3. Op grond van de hoofdregel van artikel 224 Rv dient CCS in beginsel zekerheid te stellen, aangezien zij een in Singapore gevestigde partij is.

3.4. Op grond van artikel 224 lid 2 onder c Rv bestaat geen verplichting tot het stellen van zekerheid als redelijkerwijs aannemelijk is dat verhaal voor de proceskostenveroordeling in Nederland mogelijk zal zijn. In deze gevallen heeft immers de gedaagde niet voldoende belang bij het verkrijgen van zekerheid om te rechtvaardigen dat eiser slechts na het stellen van zekerheid mag voortprocederen. De vraag is of deze uitzondering zich in dit geval voortdoet.

3.5. In dit geval is sprake van een vennootschappelijke relatie tussen CCS en CCE waarbij CCE in Nederland is gevestigd en CCS in het buitenland. Uit de dagvaarding en de aard van de ingestelde vorderingen blijkt dat CCS en CCE dezelfde belangen nastreven bij hun vorderingen. In het petitum wordt geen onderscheid gemaakt tussen vorderingen van CCS en vorderingen van CCE. Uit de stellingen van CCS en CCE kan – voor zover dit mogelijk is in een incident – niet worden afgeleid dat indien Phatfour (grotendeels) in het gelijk wordt gesteld er een kostenveroordeling zal volgen waarin CCS wel en CCE niet in de kosten zal worden veroordeeld. Vooralsnog is aannemelijk dat in het geval Phatfour in het gelijk wordt gesteld, zowel CCS als CCE in de proceskosten zullen worden veroordeeld. Een eventuele proceskostenveroordeling brengt mee dat CCS en CCE ieder voor het geheel aansprakelijk zijn. In dat geval zal immers sprake zijn van een hoofdelijke verbondenheid tot voldoening van die (eventuele) kostenveroordeling, zo volgt uit rechtspraak van de Hoge Raad (zie HR 17 maart 2000, ECLI:NL:HR:2000:AA5169). Dat betekent, anders dan Phatfour betoogt, dat gegeven het feit dat CCE in Nederland is gevestigd in deze zaak redelijkerwijs aannemelijk is dat verhaal voor de proceskostenveroordeling in Nederland mogelijk zal zijn en op grond van artikel 224 lid 2 onder c Rv geen verplichting bestaat tot het stellen van zekerheid.

3.6. De incidentele vordering van Phatfour wordt dan ook afgewezen. De beslissing omtrent de proceskosten in het incident wordt aangehouden.

4. De beslissing

De rechtbank

in het incident

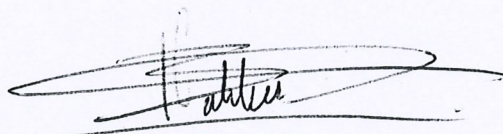
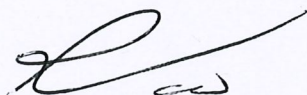
4.1. wijst het gevorderde af,

in de hoofdzaak

4.2. verwijst de zaak naar de rol van **woensdag 27 januari 2021** voor beraad mondelinge behandeling,

4.3. houdt iedere verdere beslissing aan.

Dit vonnis is gewezen door mr. C. Bakker, rechter, bijgestaan door mr. R. Verloo, griffier,
en in het openbaar uitgesproken op 13 januari 2021.

UITGEGEVEN VOOR GROSSE
De griffier van de
rechtbank Amsterdam

